

ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΒΕΜΠΕΡ

“Ένα βράδυ, έπαύζατο εις τὸ θέατρον ὁ Μαγεωμένος Αὐλός, τὸ ἀριστούργημα τοῦ Μόζαρτ.

Ἡ παράστασις ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ ὅταν οἱ μουσικοὶ τῆς ορχήστρας ἀνεληθήθησαν διὰ τὸ τετραδίον τῆς παρτιτσόν δὲν ἐβρίσκειτο εἰς τὸ θρανίον διευθυντοῦ τῆς ορχήστρας, ὁ ὅποιος ἦτο ὁ Βέμπερ.

Φόβος καὶ τρόμος μεταξὺ τῶν μουσικῶν, δεδομένου ὅτι ὁ Βέμπερ ἦτο ἐκτάκτως προσεκτικὸς καὶ αὐτὴρός.

Ἀπὸ στιγμῆς σὲ στιγμήν ἀνεμένετο νὰ φθάσῃ στὸ θέατρο ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὅλη ἡ Αὐλή καὶ ὅλοι ἤξευρον ὅτι μιὰ ἀγοροποιία, ἔτι καὶ δικαιολογημένη, θὰ ἔχαμε πολὺ κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Φρειδερίκον—Λύουπτον, ὁ ὅποιος ἀπαίτησε νὰ ἀρχίσῃ ἡ παράστασις μόλις εἰσῆλθετο στὸ θέατρον.

Τὸ ζοινόν, ποῦ εἶχε ἐννοηθεὶ τὸ συνέβαινε, ἐπερῆμενα αὐτὸ με ἀνησυχίαν τὴν ἀριζὴν τοῦ Βασιλέως. Μεταξὺ τῶν ἀφροατῶν ἦτο καὶ ἡ κυρία Καρολίνα Βέμπερ, ἡ σύζυγος τοῦ μουσουργοῦ, ποῦ ἐβλεπε τρέμουσα πῶς ἔλειπε τὸ τετραδίον. Ὁ Βέμπερ εἶδε τὸν ζύνδου καὶ ἐμεδιάσαε. Χωρὶς νὰ συγκληθῇ καὶ νὰ ταραχθῇ περισσότερον, ἔστειλε ἓνα μουσικὸν νὰ φερῇ τὸ τετραδίον.

Ἐν τῷ μεταξύ εἰσήλαε εἰς τὸ θέατρον ὁ Βασιλεὺς ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τὴν Αὐλήν.

Ὁ Βέμπερ ἐφοῖσε εἰς τὴν γυναῖκα του, ποῦ ἦτο ὄχροτάτη, ἓνα βλέμμα ἐκφραστικόν, ποῦ ἔλεγε :

— Μην ἀνησυχῆς !

Ἐπειὰ ἔληθε τὴν πατζέτα του καὶ ἔδωκε τὸ σημεῖο τῆς ἐνάρεσος. Δημήθουσε ὅλη τὴν πρώτην πράξιν με τὴ συνηθισμένη του δύναμι, χωρὶς νὰ παραλείψῃ μιὰ νότα ἀπὸ τὸ κείμενον, τὸ ὅποιον ἐγνωρίζε ὅλο ἀπὸ μνήμης. Μάλιστα εἰς ὁρισμένα σημεῖα προσεπινοεῖτο ὅτι ἐγόρριζε τὰ φύλλα, πρὸς μεγάλου θαυμασμόν τῶν παριστανέμων.

Τὸ γεγονός κατέπληξε τόσο πολὺ, ὥστε ὁ Βασιλεὺς καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας συνεκρίσαν ὀλοφύρον τὸν Βέμπερ διὰ τὸ μουσικὸν αὐτοκατόρθωμα.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Παντοῦ νερό

Εἶπε ἀδύνατο νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσο νερὸ ὑπάρχει μέσα σὲ μερικὰ ποτάμια καὶ ἐπὶ πλεον ἑστέρῳ ἀζώμῳ.

Ὁ ἀστραφτερός ἀλάλιος (εἶδος πολυτίμου λίθου), ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ γαλλὸ καὶ νερὸ. Ὁ ἀέρας ποῦ ἀνατνόμεν ἔχει μεγάλῃ ποσότητῃ νεροῦ. 100 δρᾶμια λευκῆς περιζῶν 90 δρᾶμια νεροῦ. Τὰ ἐπτὰ ὄρθου τοῦ βάρους τοῦ ἀνθρώπου εἶνε νερὸ. Τὰ φυτό περιέχουν πολὺ νερὸ. Τὸ ῥιζοτόπιον π. γ. βράζει διὰ τὴν διαπορῆς 100 δρᾶμια νεροῦ καθε μέρα. Τὸ γογγυλόν ἐπίσης βράζει τὴν ἴδια ποσότητα. Ἐνα στομάχι ἀγρῶν σαρβάνο με σπάζει διατναε 10 τόνων νεροῦ καθε μέρα. Μοναχὸι οἱ βράζον τῆς Ἀθήνας δὲν βράζουσι οὔτε δρᾶμι. Ἐταὶ δὲν εἶνε ζ. Ὅσον ...

Ἡ μικρότερη Δημοκρατία

Εἶνε ἡ Ταβολάρα, ἓνα νησι καὶ 8 χιλιόμετρον μᾶκρουσ καὶ ἑνὸς πλάτους. Ἀπὲξαι πέντε λέγεσ ἀπ' τὴ βορειοδυτικῆ πλευρᾷ τῆς Σαρδηνίας. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ μικροτέρου τοῦτου κράτους ἀποτελεῖται ἀπὸ 60 πρόσωπα. Λειτουργοῦντα δὲ ἀπὸ ἓναν πρόεδρο καὶ ἀπὸ ἓνα ἔξαμελες διοικητικῶν συμβουλίων. Ἐννοεῖται πῶς τὸ κράτιδιον τοῦτο οὔτε στρατὸ ἔχει οὔτε πλοία! John William Chasseaud

“Ὁταν ὄμιος ἡ θηλειὰ ἐτοιμαστῆσε, καὶ ὁ Γέρο —Μαῖλ, προσπαθοῦσε νὰ τὴν πρῶσῃ ἔπειτα πὲ κανένα γερό κλονάρι, οἱ δυνάμεις ἀρχισαν νὰ τὸν ἐγκαταλείπου... Τὸ μυαλό του σκοπίστησε καὶ σὲ μιὰ στιγμήν ποῦ κατέβηε καὶ τὴν τελευταῖα του προσπάθεια νὰ πρῶσῃ τὸ σχοινὶ στὴν ἑλμὰ—ὁ Γέρο —Μαῖλ, γλύστησε καὶ ἔπεσε χῶμα.

Τὸ κᾶζου προπάθησε νὰ σηκοῦθῃ ὁ καϋμένος ὁ γεροντάκος. Δὲν εἶχε πιά δύναμι νὰ σῶσῃ τὸ σῶμα του καὶ ἐπέε ποῦ κᾶζου στιγμήν, βίζονταε ὅλα του τὰ δονατὰ, λήγε νὰ ξανακατέθῃ σωμάστισε ἄλλη μιὰ φορᾷ, φαρδὸς πλατὺς πάνω στὸ χῶνι, βράζονταε ἓνα βογγητὸ ἀπ' τὰ στῆθια του...

Ἦταν τόσο μεγάλη ἡ κόπωση καὶ ἡ ἀδυναμία του ποῦ ἔτσι ἀζινητός καθὼς ἔβαινε κάτου στὸ παγερό χῶμα, αἰσθάνθησε μιὰ ἀπειροχὴ καὶ γλυκειὰ ἀνακούρησιν...

Ἐβεινε ἐπεὶ ὁ δυστυχῆς γεροντάκος, πολλὴ ὥρα στενάζονταε καὶ βίζονταε δυνατὰ, χωρὶς νὰ μπορεῖ πιά νὰ βοηθῇ οὔτε τὴ φυσική, οὔτε τὴ σοσιατικὴ δύναμι νὰ ἐπανασκοῦθῃ στὰ πόδια του... Σὲ λίγο, ὅταν πιά ἀρχισε νὰ σκοτεινιάσῃ γιὰ καλά, ὁ Γέρο — Μαῖλ ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ σταόωσε τὰ χῶμα ἀπὸ στήθος του...

Τὴν ἄλλη ἡμέρα δύο χωρικοὶ πῦν περνοῦσαν πορὶ πορὶ ἀπ' ἔξω διέζονταν κοντὰ στὴν ψυχὴ ἔπειτα ἑλμὰ ἓνα χοντρὸ σχοινὶ ποῦ τὴν μιὰν ἀρῆα του τὴν περνοῦσαν σφιχτὰ νὰ χῶντα τοῦ γέρο — Μαῖλ. Προχώρησαν λίγο καὶ ἔβγαζαν τὸ καπέλο τους. Ὁ γέρο — Μαῖλ ἦταν νεκρός. Ἐπῆθαν προπαθόνταε ὅς τὴν τελευταῖα στιγμήν νὰ πρῶσῃ τὴ θηλειὰ στὸ λαίμω του, μὰ δὲν τὰ εἶχε καταφέρει...

Paul He-vieu

NEA & ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΑΠ' ὉΛΟΝ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τὰ μεγαλύτερα νομίσματα

Τὰ μεγαλύτερα νομίσματα τοῦ κόσμου ὑπάρχουσι στὴν Ἰαπωνία. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἀκόμα ἓνα νόμισμα ἀσημένιο ποῦ ὀνομάζεται Ὁ μ π ἀ ν καὶ ἔχει διάμετρο 8 ἑκατοστομέτρων, ζυγίζει περὶ τὰ 150 δρᾶμια, εἶνε δὲ ὀνομαστικῆς ἀξίας 275 φράγκων. Τὰ ὁ μ π ἀ ν κυκλοφοροῦν συνήθως στὴν Ἰαπωνία μεταξὺ τῶν τραπεζιτῶν τοῦ Τόκιου καὶ τῆς Ὑοχαζάμας, οἱ δὲ πλοῦσοι εὐτατοῖδαί τῆς Ἰαπωνικῆς πρωτεύουσας πληροῦνον πάντοτε ὁ μ π ἀ ν τῆς μεγάλης ἀγορῆς ποῦ συνᾶπτουσι μεταξὺ τῶν Ἰαπωνῶν ἑαυτοῶν.

Ἐκτός ὡς τῶν Ἰαπωνικῶν αὐτῶν ὀμᾶν, βοῖσκει κανεὶς καὶ στὴν πόλι Λδὸλ τοῦ Ἀνά, τεράστια νομίσματα. Καὶ ἔκει χρησιμοποιοῦν ἓνα χρυσὸ νόμισμα τὸ ὅποιο εἶνε φτιασμένο σὲ σχῆμα δίςμου, ἔχει περιφέρεια 9 ἑκατοστομέτρων. Ζυγίζει περὶ τὰ 320 γραμμάρια καὶ ἀξιζει περὶ τὰ 1000 φράγκα.

Ἡ μαγεϊκὴ τῶν Ἥγεμόνων

Ἡ πολυτελέστερη καὶ πλουσιώτερη μαγεϊκῆ ἦταν ἀναμφιβόλως ἡ μαγεϊκῆ τῆς καταλυθείσης Ρωσικῆς δυναστείας. Ὁ Γάρος Νικόλαος ὁ Β' ἐξέδουε ζολοσσῖα καὶ πραγματικῶς μυθώδη ποσὰ γιὰ τὴν ζωζῖνα του. Ὅλα τὰ σκεῦη τῆς ζωζῖνας του ἦσαν ἀργυρὰ καὶ τὰ περισσότερο ἀπὸ τὰ σερβίτια τοῦ τραπέζου του εἶχαν κατασκευασθῇ στὴν ἐποχὴ τῆς Ἀυτοκρατορίας Αἰτατερίνης τῆς Μεγάλης, ἀπὸ καθαῶ χρυσοῖς καραμῖαν !

Ὁ ἀρχιμᾶγιστος τοῦ Τάιρου ἔλατονε 160.000 ρούβλια μισθὸ καθε χρόνον, ὁ δὲ μισθὸς τῶν ἑξῆ παραμυθιστῶν του ἔβηανε ἀπὸ 30—50 χιλιάδες ρούβλια ἐτησίως.

Μετὰ τὴν ρωσικὴ αὐτὴ μαγεϊκῆ, δεύτερη ὡς πρὸς τὴν πολυτελεία ἔρχεται ἡ μαγεϊκῆ τῆς Ἰσπανικῆς Αῦλῆς, γιὰ τὸ ἔξοδα τῆς ὁποίας διατίθενται περὶ τὰ 2.000.000 γιέν τὸν χρόνον καὶ ὅστερα τρίτῃ κατὰ σειράν ἔρχεται ἡ ἀγγλικῆ.

Πολὺ λιγότερο δαπανηρὴ καὶ ἀπλοῦστερη ἦταν ἡ μαγεϊκῆ τῆς αὐλῆς τοῦ παρατιμῆντος ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου καὶ ἡ οἰκονομικώτερη ὅλων ἦταν πάντοτε ἡ μαγεϊκῆ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας

Ὁδοντοῖκτηρική καὶ .. μουσικῆ

Ὁ διάσημος ὀδοντοῖκτηρός τοῦ Βερολίνου Φέξερσεν ἀνεκρίνωσε τελευταίως στὴν Ἀκαδημία τῶν Ἰαπωνικῶν ἐπιστημῶν τῆς Γερμανικῆς πρωτεύουσας μιὰ ἐντελὺς πρωτότυπὴ μέθοδον ἀνοδοῦν ἔξαγογῆς καὶ ἔχγειρησεως τῶν δοντιῶν τοῦ ἀνθρώπου...

Σύμφωνα με τὴν μέθοδο αὐτὴ, ἐκτός ἀπὸ τὴ γνωστὴ ἔνεση τῶν οὐλῶν, με τὴν ὅποια μετοῖζεται κατὰ πολὺ ὁ πόνος τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δοντιῶν, προστιθεταὶ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μουσικῆς. Ἀλλὰ, ὁ ὀδοντοῖκτηρος Φέξερσεν, ὑποστηρίζει πῶς ἐκτός τῆς γνωστῆς αὐτῆς ἐνέσεως, ὁ ἀσθενὴς, δὲν πρόκειται νὰ καταλάβῃ ἐντελῶς τίποτε, ἀν μετὰ τὴν ἔνεση διοχετευθῇ σταυθῖα του ὁ ἴσος ἐνὸς εὐχάριστου κομμάτιου ποῦ νὰ παίζεται στὸ διπλανὸ δωμάτιο, ὅπως ὅποτε νὰ μὴ φαίνεται ὅτι ἡ μουσικὴ παίζεται ἐαυτῆς γι' αὐτόν. Ἐταί, με δύο ἀποδέκταε μουσικῶν ἴσων—ἐπὶ γραμμιοφόρων—π. γ. ὁ ἀσθενὴς θὰ βράζει τὰ δόντια του εὐχάριστα, μεταφερόμενος σὲ ὁραίους... καὶ...αἰθέριους μουσικὺς κόσμους.

Ὁ Γῦρος τοῦ Κόσμου μ' ἑνα...γαῖδρον

Οἱ Γαλλικῆς ἐφημερίδες ἀναγγέλουσι τελευταίως πῶς ἓνας ἴσπανὸς περιηγηταὶ ἀπεράσπε νὰ γάνῃ τὸ γῶρο τοῦ κόσμου... μόνος του καὶ, ὄχι πιά με τὰ συνήθῃ καὶ γνωστὰ μεταφορικά μέσα, ἀλλὰ καθάλλα σ' ἑνα... γαῖδρον !

Ὁ ἴσπανὸς αὐτός ἰδιοτρόπος περιηγηταὶ ἀνεκρίνωσε ποῦ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τὴ Μαδρίτη, διευθυνόμενος πρὸς Βοροᾶν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ παραδειγματὸ αὐτὸ, τὸ ἐμμελήθησαν φαίνεται πολλοὶ ἔθροπαλοὶ περιηγηταί, γιὰτι κατ' αὐτὰς ἀναγγέλλεται ἀπὸ τὸ Λονδίον καὶ τὴ Νέα Ὑόρκη, πῶς καταβάνα ὀλοκληρῶ διαφόρων ἀγγλομερικανῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, πρόκειται νὰ ξεκινήσουσι ὁ καθένας ἀπ' τὴν πατρίδα του, γιὰ τὸ γῶρο τοῦ κόσμου. ὅλοι καθάλλα σὲ διάφορους... γαῖδάρους.